

Неділя Страсті Господньої (П'ята Посту)

Пс. 42, 1-2.3

Інтроїт (спів на вхід)

IUDICA, me, Deus, et discérne causam meam
de gente non sancta: ab homine iníquo
et dolóso éripe me: quia tu es Deus meus
et fortitúdo mea. *Пс.* Emítte lucem tuam
et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt et
adduxérunt in montem sanctum tuum et in
tabernácula tua. Iudica.

Суди мене, Боже, і розсуди справу мою
– од народу нечестивого, од чоловіка
неправедного й облудного визволи мене. Бо
Ти – Бог мій і твердиня моя. *Пс.* Пошли світ-
ло Твоє й істину Твою – вони мене наставлять
і приведуть мене на гору святу Твою і в оби-
телі Твої.* Суди...

Колекта

QUÆSUMUS, omnípotens Deus, familiam
tuam propítius réspice: ut, te largiénte,
regátur in córpore; et, te servánte, custodiátur
in mente.

Per Dominum nostrum Iesum Christum,
Filiium tuum: qui tecum vivit et regnat in
unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula
saeculorum.

Євр. 9, 11-15

Читання

Брати! Христос, архиерей майбутніх благ, через більшу й досконалішу Скинію, що зроб-
лена не людською рукою, тобто не земної будови, – і не з кров'ю козлів та телят, але з
власною кров'ю, – увійшов, раз назавжди у святиню і знайшов вічне відкуплення. Бо коли
кров волів і козлів та попів із телиці, як покропить нечистих, освячує, даючи їм чистоту тіла,
то скільки більше кров Христа, – який Духом вічним приніс себе самому Богові непорочним,
– очистить наше сумління від мертвих діл, на служіння Богові живому! Власне тому він і є
посередник нового завіту, щоб – після того, як наступила його смерть для відкуплення гріхів
першого завіту – вибрані одержали обітницю вічного спадкоємства.

Пс. 142, 9.10 Єс 17, 48-49 Єс 128, 1-4 Градуал і тракт

ERIPER me, Dómine, de inimícis meis: doce
me fácere voluntátem tuam. *Ў* Liberátor
meus, Dómine, de géntibus iracúndis: ab
insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo
erípies me.

SAEPER expugnavérunt me a iuventúte mea. *Ў*
Dicat nunc Israël: saepe expugnavérunt me
a iuventúte mea. *Ў* Etenim non potuérunt mihi:
supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres.
Ў Prolongavérunt iniquitátes suas: Dóminus
iustus concídit cervíces peccatórum.

Просимо Тебе, всемогутній Боже: мило-
стиво зглянься на Твою сім'ю, управля-
ючи її тілом з Твоєї милості та оберігаючи її
розум під Твоїм наглядом.

Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина
Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності
Святого Духа, Бог, на віки вічні.

Вирятуй мене від ворогів моїх, Господи,
навчи мене творити волю Твою.* *Ў*
Ізбавитель мій від людей гнівливих; від тих,
що повстають на мене, Ти вивищиш мене, від
мужа неправедного ізбавиш мене.*

Часто боролися зо мною од юности моєї.
Ў Нехай же скаже Ізраїль, – часто боро-
лися зо мною од юности моєї. *Ў* І от, не пере-
могли мене! На хребті моїм орудували гріш-
ники, *Ў* Продовжували беззаконня своє. Гос-
подь праведний посік шії грішників.

Того часу говорив Ісус натовпу юдеїв: «Хто з вас може довести гріх мені? То чого, коли я правду кажу, ви мені не вірите? Хто від Бога, той слухає слова Божі. Ви ж тому й не слухаєте, бо ви не від Бога.» Озвались юдеї, і сказали йому: «Чи неправильно ми кажемо, що самарянин еси ще й навіжений?» Відповів Ісус: «Не навіжений я, а шаную Отця мого; ви ж – зневажаєте мене. Слави для себе я не шукаю. Є – хто шукає і судить. Істинно, істинно говорю вам: Хто моє слово берегтиме, повіки не побачить смерти.» А юдеї йому: «Аж тепер ми збагнули, що ти таки навіжений. Авраам помер, і пророки, а ти твердиш: Хто берегтиме моє слово, той смерти не зазнає повіки. Невже більший ти, ніж Авраам, наш батько, який помер? А й пророки померли. Кого ти з себе робиш?» Ісус відрік: «Якщо я самого себе прославляю, слава моя – ніщо. Отець же мій, про якого кажете: Він Бог наш, – той мене прославляє. Та ви його не спізнали, я ж знаю його. І коли сказав би я, що не знаю його, був би і я такий, як ви, неправдомовець. Та я його знаю і бережу його слово. Авраам, ваш батько, сповнений був радощів звидіти день мій – і звидів, і втішився.» Юдеї ж йому: «Ще й п'ятдесят років нема тобі, а ти Авраама бачив?» І сказав їм Ісус: «Істинно, істинно кажу вам: Перше, ніж був Авраам, Я є.» І захопили каміння, щоб кинути на нього, – та Ісус перейшов посеред них і полишив храм.

Пс. 118, 17.107

Оферторій (спів на принесення дарів)

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde **П**рославлятиму Тебе, Господи, всім моїм meo: retribue servo tuo: vivam, et **П**серцем. Воздай Твому рабові. Шукати- custódiam sermónes tuos: vivífica me secúndum **м**у і зберігатиму твої слова. Господи, живи verbum tuum, Dómine. **м**ене за Твоїм словом.

Секрета (молитва над дарами)

(Читається тихо, після Orate fratres)

НÆС múnera, quæsumus Dómine, et **Н**ехай, просимо Тебе, Господи, ці при- víncula nostræ pravitátis absólvant, et **Н**ношення і пута нашої порочності tuæ nobis misericórdiæ dona concílient. Per **р**озв'яжуть, і дари Твого милосердя нам Dominum. **п**ринесуть. Через Господа...

Префація Хреста (в кінці месалика)

пор. 1 Кор. 11, 24.25

Спів на Причастя

Нос corpus, quod pro vobis tradétur: **Ц**е – Тіло, що за вас дається. Ця чаша Но- hic calix novi Testaménti est **в**ого Завіту у Моїй Крові, - говорить in meo sángvine, dicit Dóminus: hoc **Г**осподь: робіть це кожний раз, коли будете їх fácite, quotiesúmque súmitis, in meam **с**поживати, на мій спомин. commemoratiónem.

Молитва після Причастя

ADÉSTO nobis, Dómine, Deus noster: et, **Б**удь поруч з нами, Господи, Боже наш, й за- quos tuis mystériis recreásti, perpétuis **х**исти безперестанною поміччю тих, кого defénde subsidiis. Per Dominum... **Т**и відновив Твоїми Таїнствами. Через Госпа...

Підготовано зусиллями Una Voce Ucraina. Джерела перекладів: Римський месал, переклади Біблії о. Р. Турконяка (оферторій), І. Хоменка (читання, спів на Причастя), переклад псалмів майстерні "Трипіснець" (інші співи). Фрази з зірочкою було змінено для відповідності латинському тексту.